

Tunnistus Eestist Misjoniprojekt TAPA 15

Lucie Světloňová, Ostrava (23)

Alljärgnevalt kirjutan hea meelega sellest, mis mulle Eesti misjonireisil kõige enam meeldis ja kuidas Jumal võimsalt tegutses.

Misjonireisi alguses me mitte ainult ei valmistanud töötubasid ette, vaid ka palvetasime palju. Mulle meeldis, kuidas me jalutasime väikeste gruppidena läbi linna ning palvetasime inimeste, hoonete ja tänavate eest, ning selle eest, mida Jumal südamesse andis. Nende palvete ajal sain Jumalalt sõna, et palved on nagu tulejutt, mis jätab sellesse linna jälje. Kogesin meie palvejalutuskäikude mõju ka enda sees, sest vaimne rõhumine, mis saatis mind vähemal või rohkemal määral kogu reisi ajal, andis selgelt järele. Neil päevil, mil toimusid töötoad, palvetasime ennelõunati ja ülistasime Jumalat, mis oli taas väärtuslik aeg ning vältimatult vajalik ka kogu programmi sujumiseks. Ühel korral, kui me taas palvejalutuskäigule läksime, kogesin, et oleks hea palvetada perekondade ja peresuhete eest ning selle eest, et Eesti inimesed julgeksid võtta vastu otsuseid, mis aitavad neil üha korduvatest probleemidest välja saada (ka teie võite selle eest palvetada).

Minu jaoks oli oluline ka näha, kuidas Jumal liitis meie meeskonna ühtseks tervikuse. Viis inimest meie tiimist kuulusid minuga samasse noortegruppi, ja ma kogen, et tänu Eestile oleme õppinud üksteist rohkem tundma, takistused meie suhetes on kadunud ning meie osadus süvenenud. Olen selle eest väga tänulik.

Vaatasin kord videot, kus üks evangelist jutustas oma kogemusest, kuidas ta kuulutas evangeeliumi Aafrika lastele. Pärast jutlust palust ta nendel lastel endast märku anda, kellel on tervisemure. Seejärel kutsus ta nende ümber istuvaid lapsi üles panema haigete laste peale käed ja ütles: „Ole terve Jeesuse nimel!“ Selle tulemusel tervendas Jeesus haiged lapsed. Mul ei tulnud pähegi, et võiksin sama pilti Eestis näha. Oli nii tore vaadata, kuidas lapsed palusid seda lühikest palvet. Ning veel toredam oli kuulda väikeste laste tunnistusi sellest, kuidas nad on terveks saanud. Kiitus Jeesusele!

Minu ülesanne oli koos kahe teise tüdrukuga hoolitseda draama töötoa eest. Esimesel päeval tuli töötuppa väike eesti tüdruk, teisel päeval juba kolm ja kolmandal päeval neli tüdrukut. Võib järeldada, et draama ei ole Eestis nii popp. Samas läks meil väga hästi ning pärast kolme töötuba tulid väikesed tüdrukud kirikusse jumalateenistusele. Super! Palvetan, et nad leiavad kohalikus koguduses oma koha.

Lõpuks tahan nimetada tohutut õnnistust, mida kogesime Kivisildade perekonnas. Selles peres on kümme last, kellest igaüks on suurepärase ja kordumatu. Nende külalislahkus oli nii suur, et pärast lõuna- ja õhtusööke vajasime veidi aega „seedimiseks“ (*Hippo-time*, nagu üks meeskonnaliige seda nimetas), mil hingasime kui jõehobud.

Olen kogu misjonireisi ning palve- ja finantstoetuse eest tänulik meie armsale kogudusele KS Ostrava.

www.go-east-mission.net , jaanuar 2016

Saksakeelse teksti leiad [siit](#)

Tšehhikeelse teksti leiad [siit](#)

Eesti keelde tõlkinud Kaire Petrenko